

לתקשר עם חיבה

Category: ויקרא, ויקרא

כמה שנים המתין 'יתרו' מאלסקה להצטרף לעם היהודי, ומה הסיבה שאלוקים קורא למשה בלשון חיבה?

ראביי כריסטינסון

בשנת 1991 אחי, הרב יוסף יצחק שי' גרינברג ורעייתו נסעו לשליחות לאלסקה.

שלושה חודשים אחרי שהם עזבו מופיע לפתע אחי בשערי 770 עם זוג בשנות השישים לחייהם. האישה היא יהודייה והבעל הגיע כדי לעבור גיור אורתודוקסי. שמו הרלינג כריסטינסון.

אני זוכר שהתפעלתי איך תוך שלשה חודשים כבר יש לאחי זוג שקשור כל-כך לבית חב"ד עד שהגבר רוצה להתגייר ולקבל עליו עול מצוות.

הרבנים אכן גיירו אותו והוא בחר לעצמו שם יהודי 'יתרו', היות שהוא למד בתורה שיתרו התגייר וקיבל עליו את האמונה היהודית. הוא היה אדם שמח שאהב להתרועע עם אנשים וב-770 כולם הכירו אותו.

שישה חודשים מאוחר יותר הוא חזר עם אותו זוג. הפעם הם באו כדי להתחתן בחופה וקידושין כדת משה וישראל. צריך לזכור שנסיעה מאלסקה לניו יורק גם היום זה לא טיול קצר, ולפני שלושים שנה זה לא היה יותר קל.

השבוע אחי חיתן את ביתו, ולכבוד חתונה הוא הדפיס 'תשורה' שבה הוא סוקר את הקשר של חב"ד עם אלסקה. מתברר, שהקשר בין הרבי ליהודי אלסקה התחיל כבר ב-1970.

כשהרבי הגיע מאירופה לארה"ב הוא הקים את מוסד "מרכז שליחות". בחדשי הקיץ יוצאים זוגות של בחורים מהישיבה ב-770 כדי לבקר יהודים שגרים בעיירות קטנות בהם אין קהילות יהודיות מאורגנות, ואין שם ישיבות ובתי כנסת וכו'.

אלסקה על המפה!

הרבי שלח את האברכים הצעירים לחפש את אותם יהודים אובדים ולהזכיר להם על היהדות שלהם.

בשנת 1970 הרב חודקוב, מזכירו של הרבי יצא והכריז: "ליובאוויטש הולכת בפעם הראשונה

בהיסטוריה לאלסקה!" ואז נשלחו זוג שלוחים צעירים לבקר את אלסקה.

באנקוריג' הם פגשו זוג שהאישה היא יהודייה והבעל אינו יהודי ולהם יש בן, לו הם הניחו תפילין.

שמו של האב הוא הרלינג כריסטינסון והוא סיפר לבחורים שהוא היה הנשיא של בית הכנסת הרפורמי בעיר, ושהוא מאוד אוהב את היהדות: הוא לומד חומש, פרקי אבות ועוד ספרים שיכל להשיג.

הוא אמר לבחורים כי הוא מעונין להתגייר על-פי הלכה. הם אמרו לו שבשביל זה צריך בית דין כשר והם לא יכולים לעשות את זה. אותו אדם התקרב מאוד לשני השלוחים הצעירים.

בדו"ח שהם כתבו לרבי הם סיפרו על אותו אדם שרוצה להתגייר. בנוסף לכך הם גם סיפרו שיש יהודי אמיד באלסקה שמבקש שהרבי ישלח שליח קבוע למקום והוא מתחייב לתמוך בו.

אחרי אותו ביקור הרלינג כתב לרבי מכתב תודה. במכתב הוא כותב שמילים לא יכולות לבטא את הרגשות שלו כלפי מה שאותם שני צעירים מסמלים ומלמדים: "אני לעולם אהיה אסיר תודה להם שלימדו אותי שהתורה היא תורת חיים. אני ילמד תורה עד שיבוא הזמן שאני יוכל לחיות חיי תורה".

הוא שלח העתק מהמכתב לבחורים.

מאוחר יותר המזכיר הראה לאותו בחור את המעטפה של המכתב שהגיע מאסלקה והרבי הקיף את שם משפחתו כריסטינסון וכתב ליד זה "יהודי?".

במשך עשרים השנים הבאות רצה אותו הרלינג להתגייר וכל פעם שהיו מגיעים רבנים או בחורים לאלסקה הוא היה מבקש מהם שיגיירו אותו, אבל הם תמיד ענו לו אותה תשובה שצריך בית-דין וכו'.

כך הדבר נסחב עד שאחי הגיע לאלסקה. הרלינג נדבק אליו מהרגע הראשון והוא עזר לו מאוד להתבסס באנקוריג'.

מר הרלינג מיד אמר לו שהוא רוצה להתגייר. אחי נתן לו את אותה תשובה, שצריך בית-דין וכו', ואת זה יש בניו יורק. הפעם הוא ענה שהוא מוכן לנסוע לניו-יורק ולעשות כל מה שצריך, העיקר להתגייר על-פי הלכה.

אחי הביא אותם לניו יורק, הוא התגייר ובחר לעצמו את השם יתרו. לאחר הגיור אחרי הביא אותו לפגוש את הרבי בחלוקת הדולרים והוא קיבל ברכה מאוד חמה מהרבי.

ואז הוא שאל את הרבי שהיות ושם משפחתו זה כריסטינסון - Christianson, האם לשנות את

שמו. הרבי ענה: "כן, בוודאי", והוא שינה את שם המשפחה שלו ל'בן אברהם'.

יתרו חזר לאלסקה, גידל זקן לבן ארוך וכל פעם כשתיירים היו מגיעים לבקר בבית חב"ד באלסקה הם היו נגשים בבטחה לאותו יהודי עם זקן לבן בחשבם שהוא הרב. אז הוא היה מפנה אותם בחיוך לאברך צעיר ואומר להם: "הוא הרב כאן".

האהבה תנצח

בשבוע שעבר סיימנו את חומש שמות והשבוע אנו מתחילים את חומש ויקרא, שגם נקרא ספר הקרבנות.

הספר מתחיל במילים "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד". לרש"י היה קשה כפל הלשון "ויקרא אל משה" ולאחרי זה "וידבר ה' אליו".

ובלשונו של הרבי: "והקושי הוא בפשטות שלכאורה תיבות אלו מיותרות לגמרי שהרי הפסוק היה יכול להתחיל מיד וידבר ה' אל משה ולמה נאמר ויקרא אל משה? ועל זה מפרש רש"י ש"ויקרא לשון חיבה". כלומר, הקריאה הזאת הייתה ביטוי של חיבה למשה רבינו.

מאיפה רש"י לוקח ש"ויקרא" זה לשון חיבה? נכון שזה מיותר, אבל מהו ההכרח שזה ביטוי של חיבה? בעברית רגילה "ויקרא" זה קריאה למישהו, לא יותר מזה.

על כך מסביר הרבי: "על זה מביא רש"י שזהו לשון שמלאכי השרת משתמשים בו שנאמר: "וקרא זה אל זה", וכיון שמלאכים אין בהם לא קנאה ולא שנאה ולא תחרות, הרי מובן שהלשון שהם משתמשים בו הוא לשון חיבה, ומזה מביא רש"י ראיה שגם ויקרא אל משה הוא לשון חיבה".

כולנו מכירים מתפילת "קדושה" את המילים "וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש". הנביא ישעיהו מגלה לנו שהמלאכים קוראים זה אל זה ומקדשים את שמו של הקב"ה.

אומר רש"י שאם המלאכים משתמשים בביטוי "קרא" זה מלמד אותנו שזה לשון חיבה כי אצלם אין קנאה ואין תחרות.

כאן ממשיך הרבי ומאיר עוד נקודה: "אמנם בנוגע לסיבת החיבה שמתבטאת בויקרא אל משה יש מקום לומר שסיבת החיבה היא לא בגלל ענין הנבואה אלא בגלל מעלת משה וישראל" (תו"מ חלק מ"ב עמוד 324 ואילך).

דהיינו, ה"קריאה של חיבה" למשה הייתה בגלל שהוא מייצג את עם ישראל, כמו שבחטא העגל כשעם ישראל חטא נאמר למשה "לך רד' ורש"י מסביר שם "לא נתתי לך גדולה אלא בשבילם" (כי תשא לב, ז), כך גם כאן כשהקב"ה מראה חיבה למשה זה בא מתוך אהבה לעם ישראל.

השבוע ביום רביעי, י"א ניסן, נציין ונחגוג את יום ההולדת ה-119 של הרבי וכניסתו לשנת המאה

תורת הקבלה והחסידות מלמדת אותנו שגם אחרי ההסתלקות הנשמה מתבגרת בכל שנה, וביום ההולדת היא מתעלה לדרגה גבוהה יותר, ואם זה נכון בכל יהודי הרי שעל אחת כמה וכמה שזה נכון לגבי צדיק ורבי, שהעבודה שלו הולכת ומתפתחת בכל שנה.

הסוד של הרבי הוא "ויקרא לשון חיבה". הרבי "קרא" לעם ישראל על ידי השלוחים ששלח לכל מקום "בלשון חיבה" עם אהבה גדולה, והסיפור הזה באלסקה הוא דוגמה לכך.

לקח שנים רבות והרבה סבלנות, עד שבסופו של דבר הרבי שלח לאלסקה שליח קבוע. אותו יתרו המתין עשרים שנה ובסופו של דבר הוא התגייר וחי חיים יהודיים.

בשבוע של יום ההולדת של הרבי אנו צריכים להמשיך את הקריאה של הרבי שתמיד הייתה "בלשון חיבה", עם אהבה גדולה ובסוף האהבה תנצח.